

8 Μάρτη 2020

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

- για ισότητα σε σπίτι και δουλειά
- για κάλυψη των κοινωνικών αναγκών
- ενάντια στη σεξιστική βία

Για την ιστορία: Η πρώτη φεμινιστική απεργία στην Ελλάδα έγινε πραγματικότητα την 8^η Μάρτη του 2019. Εκατοντάδες φωνές εργαζόμενων και άνεργων γυναικών, φοιτητριών και μαθητριών, φεμινιστικών και ΛΟΑΤΚΙΑ+ συλλογικοτήτων, οργανώσεων, δημοτικών σχημά-

των και φυσικά μεταναστριών και προσφυγισσών ενωθήκαμε σε μια δυναμική διαμαρτυρία, που ήταν μόνο η αρχή. Με το σύνθημα «απεργία στο σπίτι, απεργία στη δουλειά» δώσαμε το στίγμα της διπλής εκμετάλλευσης που, παράλληλα με τις πολλαπλές καθημερινές καταπιέσεις (έμφυλες, σεξουαλικές κ.λπ.), υφίστανται τα σώματά μας: εκμετάλλευση στην εργασία, αλλά και στο σπίτι. Βοηθητική σε αυτή την κατεύθυνση ήταν και η στάση εργασίας που προκήρυξαν η ΑΔΕΔΥ, ομοσπονδίες και σωματεία, μετά από πρόταση γυναικών συνδικαλιστριών που συμμετέχουν στη Συνέλευση 8^{ης} Μάρτη.

Διεθνής φεμινιστική απεργία: Η προσπάθεια για φεμινιστική απεργία στην Ελλάδα αποτελεί τμήμα της παγκόσμιας φεμινιστικής απεργίας που πραγματοποιείται από το 2016 και που σήμερα ενώνει φεμινιστικές δικτυώσεις σε περισσότερες από 50 χώρες. Ο αγώνας για την ορατότητα του φεμινιστικού κινήματος και των αιτημάτων του, γιγαντώνεται ολοένα και περισσότερο, ακριβώς γιατί είναι αναγκαίος κινητοποιώντας εκατομμύρια γυναίκες σε όλον τον πλανήτη. Αυτές οι γυναίκες αναγνωρίζουν ότι δεν μπορεί να υπάρξει εργασία έξω από το σπίτι αν δεν υπάρξει εργασία, απλήρωτη και εθελοντική, μέσα στο σπίτι. Για να εργαστούν οι άνθρωποι, χρειάζονται φροντίδα: τροφή, πλύσιμο, σιδέρωμα, καθαρό περιβάλλον, ψυχολογική υποστήριξη. Είναι όλα αυτά για τα οποία η κοινωνία, θεωρεί υπεύθυνες τις γυναίκες. Σήμερα, οι κοινωνικές υπηρεσίες διαλύονται καταρρέοντας στις πλάτες των γυναικών και οδηγώντας στη λεγόμενη «κρίση φροντίδας». Άλλες πιο αδύναμες γυναίκες αναλαμβάνουν αυτό το βάρος, όπως για παράδειγμα οι μετανάστριες οικιακές βοηθοί ή οι γιαγιάδες που μεγαλώνουν τα παιδιά για να εργάζονται οι γονείς. Και δεν είναι μόνο αυτό. Τα γυναικεία σώματα συνεχίζουν να αποτελούν πεδία ακραίας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, οι γυναικοκτονίες αποτελούν καθημερινό φαινόμενο. Παράλληλα, επιχειρείται να καταργηθούν κατακτήσεις χρόνων, όπως δείχνει η επίθεση στο δικαίωμα στην έκτρωση και η «παρανομοποίηση» των γυναικών που παλεύουν και επιχειρούν την αυτοδιάθεση του σώματός τους. Την ίδια στιγμή, τα ποσοστά της ανεργίας και της επισφαλούς εργασίας παραμένουν σχεδόν διπλάσια για τις γυναίκες, ενώ η έμφυλη βία στους εργασιακούς χώρους καλά κρατεί, συνθέτοντας έναν κόσμο τοξικό για όλες εμάς.

Η φεμινιστική απεργία στην Ελλάδα: Ειδικά στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια είδαν το φως περιστατικά έμφυλης βίας και γυναικοκτονιών, απολύσεις εργαζόμενων εγκύων, εργαζόμενες που δουλεύουν για ψίχουλα ως αποκλειστικές, προσφύγισσες που ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες στους προσφυγικούς κα-

ταυλισμούς ή εκδιώκονται μαζί με τα παιδιά τους από χώρους φιλοξενίας. Πρόσφατα μάλιστα έγινε γνωστή η πρόθεση της κυβέρνησης της Ν.Δ να παράσχει επίδομα σε όσες γυναίκες τεκνοποιούν πριν τα 30, αποκλείοντας έτσι τις χιλιάδες εργαζόμενες γυναίκες που δεν έχουν τη δυνατότητα ή απλούστατα δεν θέλουν να τεκνοποιήσουν νωρίτερα. Σύμφωνα με στοιχεία από την Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων για το 2018, η γραμμή SOS 15900 είχε δεχτεί 5.088 κλήσεις το 2018, εκ των οποίων οι 4.116 αφορούσαν σε καταγγελίες περιπτώσεων έμφυλης βίας. Στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης έχει γίνει μπράζ επιθέσεων σε κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα φτωχών ανθρώπων και ιδιαίτερα στις γυναίκες που καλούνται να σηκώσουν την καταπίεση του σεξισμού και του καπιταλισμού ταυτόχρονα. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων(EIGE) που δημοσίευσε τον Δείκτη Ισότητας των Φύλων για το 2019, η Ελλάδα για μια ακόμη φορά, για την περίοδο 2017-2019 είναι στην τελευταία θέση.

Δεν περισσεύει καμία: Στόχος μας είναι το μήνυμα της φεμινιστικής απεργίας να φτάσει παντού. Σε κάθε εργασιακό χώρο όπου οι γυναίκες εργάζονται, στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό χώρο, σε κάθε σπίτι όπου η γυναίκα με κόπο και χρόνο, φροντίζει συζύγους, παιδιά, ηλικιωμένους παρέχοντας και πάλι μια άλλη μορφή εργασίας, την οικιακή, απλήρωτα και εθελοντικά, σε κάθε πανεπιστήμιο και σχολείο όπου οι γυναίκες σπουδάζουν, σε κάθε προσφυγικό καταυλισμό όπου οι γυναίκες κρατούνται σε άθλιες συνθήκες επειδή επέλεξαν να μεταναστεύσουν για να επιβιώσουν από τον πόλεμο και τη φτώχεια. Το επόμενο διάστημα σκοπεύουμε να βρεθούμε σε κάθε πόλη, γειτονιά και χωριό. Να οργανώσουμε εκδηλώσεις, να γράψουμε συνθήματα, να σχεδιάσουμε πανό, να τραγουδήσουμε, να φωνάξουμε, να συζητήσουμε, να διαβάσουμε, να γνωρίσουμε και να γνωριστούμε, να οργανώσουμε και να οργανωθούμε. με στόχο η 8^η Μάρτη να μας βρει όλες μαζί στο δρόμο για να διαδώσουμε το μήνυμα που φώναξαν οι ισπανίδες αδερφές μας: «χωρίς εμάς παύει ο κόσμος.»

Στις 29 Νοέμβρη η Συνέλευση 8ης Μάρτη οργανώνει εκδήλωση στις 6μμ στο πανεπιστήμιο της Νομικής, με ομιλήτριες δύο γυναίκες από την Ισπανία και την Ελβετία, δύο φεμινίστριες και πρωταγωνίστριες της φεμινιστικής απεργίας στις χώρες τους. Σε αυτή την εκδήλωση θέλουμε να μάθουμε από την εμπειρία των φεμινιστικών κινημάτων σε άλλες χώρες, να ανταλλάξουμε ιδέες, σκέψεις και σχέδια έτσι ώστε να οργανώσουμε με επιτυχία τη δεύτερη 8η Μάρτη στην Ελλάδα. Η εκδήλωση είναι ανοιχτή για όποια και όποιον θέλει να την παρακολουθήσει και να συμβάλει στη συζήτηση.

Παρασκευή 29 Νοέμβρη 2019

6μμ, στη Νομική Αθήνας

(αμφ. Παπαρηγοπούλου, 2ος όροφος, είσοδος από Σόλωνος)

Συζήτηση

**με τις καλεσμένες μας από
το παγκόσμιο φεμινιστικό κίνημα**

Ana González

Φεμινιστική Συνέλευση 8ης Μάρτη
Μπιλμπάο, Χώρα των Βάσκων

Geneviève de Rham

Στέλεχος του Συνδικάτου του Δημοσίου Τομέα,
συντονίστρια της απεργίας των γυναικών
Λοζάνη, Ελβετία

Κατερίνα Σεργίδου

Συνέλευση 8ης Μάρτη
Αθήνα, Ελλάδα

Συντονίζει η Δέσποινα Παρασκευά

Συνέλευση 8ης Μάρτη

facebook: Συνέλευση 8ης Μάρτη • email: sineleusi8m@gmail.com